

عنوان مقاله:

جایگاه فرهنگ در طراحی مسکن

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمزه غلامعلی زاده - استادیار دانشگاه گیلان،

آرزو خرم - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه گیلان،

خلاصه مقاله:

معماری به دلیل ماهیت بصری بودنش یکی از تاثیرگذارترین هنرها در جهت نمایاندن فرهنگ عامه و الگوهای ساختاری آن در هر دوره است. از طرفی مسکن در مقایسه با دیگر محیط ها، محیط زندگی دائمی انسان هاست و انسان بیشترین زمان زندگی خود را در آن سپری می کند، و بیشترین وابستگی را به آن پیدا می کند. این بدان معناست که برای شناخت فرهنگ عامه مردم مناسبترین شیوه، مطالعه مسکن آن دوره می باشد. از این رو تلاش برای ساخت مسکن نیز بایستی بر اساس پاسداشت ارزشها، اعتقادات و باورهای ساکنین یعنی ((فرهنگ)) آنان باشد، تا بتواند به نیاز آنان پاسخ گوید. در مسکن امروزی ما، عدم توجه به مسئله فرهنگ ساکنین، به عنوان یک معضل محسوب می گردد. عدم توجه به ویژگی های فرهنگی کاربران در طراحی موجب گشته که دیگر ارتباطی پر معنا بین ساکنین و محیط مسکونی برقرار نشود و در نتیجه احساس تعلق مکانی و آسایش روانی لازم فراهم نخواهد شد. در نتیجه فضاهای طراحی شده پاسخ گوی رفتارهای فرهنگی ساکنین نیستند. فلذا به نظر می رسد برای برقراری پیوند قوی بین ساکنین و محیط مسکونی، توجه به جنبه های فرهنگ ضرورت دارد. این نوشتار در جستجوی فراهم سازی زمینه حرکت به سمت معماری منطبق با فرهنگ و معطوف ساختن توجه معماران به عوامل کلیدی لازم جهت رسیدن به آن است. بدین منظور، پس از بررسی فرهنگی، و بر شمردن دلایل اهمیت توجه به این مهم، به بررسی و مقایسه مبانی فرهنگی در خانه های سنتی و معاصر می پردازیم تا اثبات کنیم که هویت فرهنگی معماری را همان ارزش هایی رقم می زند که تنها در بستر بناهای سنتی ادراک می شود.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، مسکن، هویت فرهنگی، معماری سنتی، معماری معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414618>

